

“Niet met mij!”

Auteurs: Manu Jacobs & Lies Jacobs

Carina is een bejaarde vrouw die bij haar zoon Erik woont. Haar bezigheden? Uren telefoneren, commanderen, beledigen en vooral: haar schoondochter Marie op stang jagen.

Op een dag is de maat vol voor Marie: Carina moet en zal naar een rusthuis verhuizen! Dat deze daar niet zo tevreden mee is wordt snel duidelijk! Maar zo gezegd, zo gedaan: Carina belandt in rvt “De Zonnebloem”.

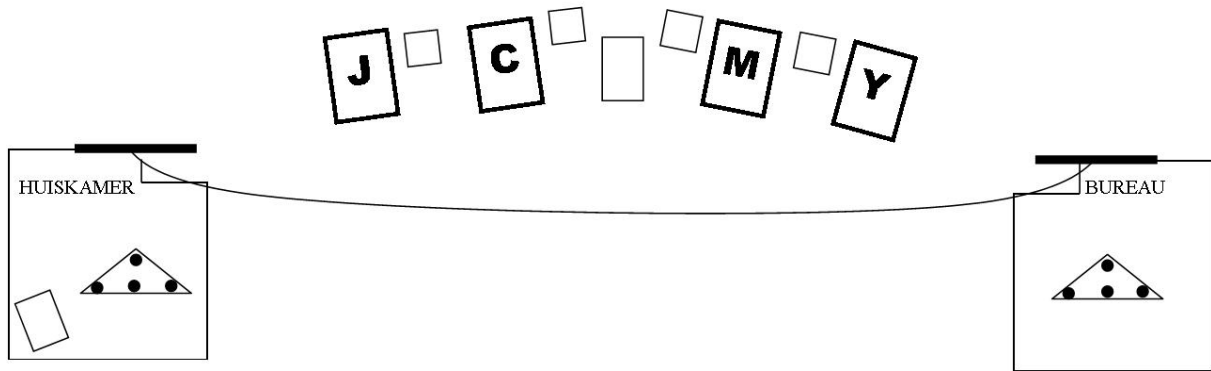
Daar ontmoet ze de een goedlachse Hollandse verzorgster, een verpleegster die snel op haar tenen is getrapt en nog vele anderen. Maar vooral: Carina ligt op de kamer met iemand die nog opvliegender en meer assertief is dan Carina. Puur toeval dat deze kamergenote ook Marie heet?

PERSONAGES:

1. **Carina Truyens:** oude chagrijnige vrouw
2. **Marie (1) Vleminckx:** huisvrouw die “het” beu is
3. **Erik De Vorst:** doet geen vlieg kwaad, houdt niet van stiltes en van ruzie
4. **Marie (2) De Becker:** even oud en chagrijnig als Carina, sterk karakter
5. **Yvonne Goethals:** probeert te bemiddelen waar mogelijk, slaagt daar niet altijd in
6. **Jeanne Mertens:** demente vrouw, ziet voortdurend de meest gekke dingen
7. **Iris Vliegers:** Hollandse verzorgster
8. **Mevrouw Lauwers:** wijze vrouw, directrice van rvt “De Zonnebloem”
9. **Vicky Fleers:** stagiaire ergotherapeute
10. **Nancy Goossens:** verpleegkundige, snel op de tenen getrapt
11. **Luc De Vorst:** broer van Erik, weet op alles commentaar te geven, maar kan het zelf niet beter
12. **Milana Smercov:** Russische kuisvrouw die geen woord Nederlands verstaat
13. **Christa De Roovere:** Kinesiste
14. **Yana Nelissen:** Krantenbezorgster
15. **Ellen De Graaf:** Palliatief verpleegkundige
16. **Els Vrokens:** Vriendin van Luc
17. **Mw Bergmans:** De plaatsvervangster van Yvonne Goethals
18. **Dolf De Vorst:** De overleden man van Carina Truyens, gestorven aan longkanker.

DECOR:

RUSTHUISKAMER



Rechterdeel van het podium: kantoortje, bureau, stoelen, kaften, ...

Midden van het podium: de kamer van de bejaarden,

Jeanne – Carina – Marie – Yvonne

Linkerdeel van het podium: een kleine huiskamer, keukentafel, telefoon, zeteltje...

SCENE 1:

Licht: Fade in rusthuis, enkel bed Carina

Carina:

Aah? Bezoek?

Welkom in rusthuis “De Zonnebloem”.

Welkom in... Een jaar geleden kwam mijn haar omhoog als ik nog maar dacht aan een rusthuis. Als het aan mij had gelegen woonde ik nu nog altijd bij mijne zoon. Maar ja, dat was buiten mijn schoondochter gerekend. Ik moest en zou naar een rusthuis gaan. Niet dat ik te klagen heb hoor. Ik zit hier goed, ik heb alles wat ik nodig heb. Ik heb maar een zuster te roepen of ik krijg hulp. Nu ja, nu heb ik gemakkelijk spreken, maar euhm... dat is niet altijd zo geweest hoor.

Mensen lief, wat heb ik afgezien! Ik wilde écht niet verhuizen! Ik dacht altijd dat een rusthuis een opvangcentrum was, voor oude mensen die het thuis te bont hadden gemaakt. Een soort van containerpark voor de ouderdom! Maar goed, ik had daar niets in te zeggen. Ik moest weg.

...

Waarom? Wel euhm... Laat ik het zo zeggen, de relatie met mijn schoondochter liep niet altijd even vlotjes.

Licht: Fade out – Fade in huiskamer

Carina (aan de telefoon):

Ja, ja inderdaad (*lacht*), jaja...

Marie1:

Ma, de wok is klaar!

Carina:

Och, dat is enkel mijn schoondochter. Nee, nee niet die knappe slimme van onze Luc. (*Marie legt bestek op tafel, en blijft luisteren naar haar schoonmoeder*) Het is die ... Ja ja, de die! Ja, ja die! (*lacht*) Ja, zwijgt stil, ze mag niet weten dat ik u dat verteld heb. Ze heeft “wok” gemaakt! Wok, ken je geen wok? Ik noem dat ook wel is: “luiwijkeneten”. Het komt er op neer dat je een diepvrieszak koopt en dat in één pot kiepert. Ja veel stelt dat niet voor hoor, ik zou zelf ook kunnen koken, veel lekkerder trouwens, maar ja, Marie mag toch iets doen hè... Maar bon, ik ga u eens laten, onzen Erik komt subiet thuis. Dag Maria!

Marie1:

Moet dat nu écht? Altijd zo vitten op mij?

Carina:

Wat? Ik doe toch niets mis?

Marie1:

En dat telefoontje dan? Je zit mij gewoon belachelijk te maken waar ik bij ben!

Carina:

Wat bedoel je (*onschuldig*)?

Marie1:

Je weet goed genoeg wat ik bedoel! “Onnozele huisvrouw, luiwijkeneten,...” Ik ben niet doof hoor!

Carina:

Marieke, toch. Zo lichtgeraakt? Daarbij, ik zeg toch wat ik wil aan de telefoon! Mag een mens geen prievevasie hebben?

Marie1:

Je bedoelt privacy zeker? (*lacht*)

Carina:

Zeg, het zal gaan hé! Het is niet omdat mijn Frans niet zo goed is, dat je mij moet uitlachen hè! (*Marie kijkt*) Trouwens, dek die tafel eens wat sneller, subiet komt mijn Erikske thuis en dan ben je nog niet klaar! Die jongen werkt tenminste!

Marie1: (*doet nog juist haar mond open om te antwoorden, wanneer Erik binnenkomt*)

Geluid: Deur

Erik:

Ik ben thuis (lakse stem)...

Marie1:

(*stil tegen Carina*) Hier is het laatste woord nog niet over gezegd!
(*op gewoon volume tegen Erik*) Dag schat!

Carina: (*imiteert Marie*)

Erik:

Kijk eens aan, kijk eens aan... Gezellig hé... M'n huisvrouwje en m'n moeke vredevol onder één dak... Mooi mooi mooi... (*pijnlijke stilte*)

Ja ja... (*wil zijn jas ophangen en draait zich om alsof iemand hem iets vraagt*) Hoe mijn dag was? Wel, rustig, maar hard gewerkt, hè... (*pijnlijke stilte*) Ho, ik heb vandaag een mop gehoord! Mannen mannen mannen, ik heb wat afgelachen!

Hilarisch! Moet ge ze horen? (*stilte, Carina leest verder in haar Story, Marie is bezig met de tafel*) ... Zeg, die ruzie van gisteren, die is toch al bijgelegd hè?

Carina:

Jaja, Rikske.

Marie1:

Dat was snel opgelost. Uiteindelijk, je hebt gelijk hè! Ik moet helemaal niet zo kwaad worden als Carina alleen maar zegt dat ze vindt dat ik me lelijk kleed en dat ik niet goed kan kuisen en dat ik als een boerin aan tafel zit (*duidelijk nog kwaad*)! En het feit dat ze al dagen aan een stuk blijft doordrammen over het feit dat ik een huisvrouw ben is helemaal geen reden om pijnlijk van te worden!

Erik:

Ik wist wel dat je zou bijdraaien, schatje.

Marie1:

(droog) De wok is klaar.

Erik:

Weeral wok? *(Marie werpt boze blik, Carina lacht)*

Daar heb ik nu al een hele dag zin in sè... *(lacht zenuwachtig)* *(M gaat de kamer uit)*
(C en E zetten zich aan tafel)

En ma, hoe was uw dagje? Goed gerust?

Carina:

Wat bedoel je daar nu weer mee? Dat 60-plussers niet meer actief kunnen zijn? Dat we afgedankten van de maatschappij zijn? Dat we niets anders kunnen dan heel de dag zitten zagen en bezig zijn met ons breiwerkske? “Ons moeder is al 75 jaar, laat die maar de godganse dag rusten”?

Erik:

Maar nee, moeder, gewoon, je bent al oud en oudere vrouwen moeten goed rusten hè... Allez, zo oud ben je nu ook niet hè! Je ziet er ouder uit dan je bent ... Niet dat je er slecht uitziet hoor, maar... Euhm... *(Marie komt binnen met wok)*

Haa Marie! Zie moeder, ons Marie komt binnen *(lachje)*. En Marieke, hoe was uw dag?

Marie1:

Goed, goed... Je kent dat hè. Ups... en downs *(bij “downs” kijkt ze naar Carina)*

(juist wanneer Marie wil beginnen eten)

Carina:

Zeg dingske, geef het zout eens, je bent precies nogal gierig geweest met de kruiden, is het niet? Ik heb alleszins graag eten met smaak... *(M geeft zout door)*

(wanneer M terug wil beginnen)

Carina:

Het is zeker te veel gevraagd om de mayonaise even aan te geven? *(M geeft mayonaise door)*

Carina:

Weet je wat hier nu eens goed bij zou smaken? Een lekker glaasje wijn sè! *(E knikt)*

Marieke, doe eens een fles open, dan maak je van deze maaltijd toch nog...

Marie1:

Ik ben het echt beu!!

Erik:

Allez Marie, zoveel wijn drinken wij nu toch niet?

Marie1:

Nee, Erik, dat ben ik niet beu, denk nu toch eens na! Ik ben het beu dat uw moeder hier een hele dag op mijn systeem werkt! De koningin van China is niets, vergeleken met wat zij zich allemaal permitteert! Als ik het raam openzet dan is het te koud. Als ik het raam weer sluit is het te warm. Als ik het licht aansteek is het te licht, als ik het licht weer uit doe is het te donker voor” Madame Carina”! Ik ben het beu, Erik! Ik voel mij

precies als een butler, alleen wordt die wel betaald een heel soms ook gewaardeerd! Ik voel mij als een verzorgende die iedere dag dezelfde oude doos moet verzorgen (*Carina kijkt beledigd*)! Ik voel mij als een huisvrouw die iedere dag dezelfde routine moet ondergaan!

Erik:

... Schat, je bent ook wel een huisvrouw hè...

Marie1: (*ergerlijke kreet en ze stormt de kamer uit*)

Erik:

(*stilte...*) Ze is vandaag precies niet zo goed gezind hè...

Carina:

Ach jongen, zo is die iedere dag... En maar roepen en maar tieren... Maar ik hou vol (*trekt moedig gezicht*)...

Erik:

Hoe? Maar daarstraks zei ze toch dat ze niet meer kwaad was voor gisteravond?

Carina:

Erik, jongen, jij hebt dringend een les nodig in toneel spelen zenne!

Erik:

Sarcasme? Hoe, ik kan niet volgen...

Carina:

Als een vrouw... Och laat maar, het is hopeloos met jou!

Marie1:

(*M komt de kamer terug binnen met papieren*) Erik, ik heb de afgelopen weken één en ander opgezocht...

Als we snel beslissen dan zit ze nog binnen de 5 maanden in een rusthuis.

Carina:

Wablief? Erik hoort gij dat?

Erik:

Wablief (*naar Marie*)? Wablief (*naar Carina*)? Oei oei, dat gaat hier stuiven...

Marie1:

Rusthuis "De Zonnebloem" is een klassenrusthuis. Ik heb daar al veel goede verhalen over gehoord. Naar het schijnt behandelen ze de mensen daar met heel veel zorg...

Carina gaat daar gelukkig zijn, maar ze moet natuurlijk wel wat gemakkelijker worden! Dat zullen we haar wel geleerd krijgen op vijf maanden hè.

Carina:

Ten eerste, wordt mijn mening niet meer gevraagd? Ten tweede, ik ben hier gelukkig! Bij mijn zoon! En gij franke tik moet niet denken dat je me zomaar kunt buitenpesten!

Marie1:

En ik, Carina, ben hier, in mijn huis niet gelukkig. Erik en ik zijn nog maar 8 jaar getrouwd en al na 2 jaar huwelijk ben jij hier het hoge woord komen voeren en ons, mij, de les komen spellen! Het is heel simpel: één van ons twee is hier te veel! Erik, zeg jij nu toch ook eens iets!

Erik:

Euh... Goh ja... Aan ene kant, (*mompelt*), maar aan de andere kant is dat ook wel (*mompelt*)... (*stilte*) Ik kom hier dus écht ni graag tussen é... (*twee vrouwen blijven hem aankijken*) Oei, is dat al 7.00 uur? Ik zal eens... Het nieuws ga beginnen, ik ... Euhm... (*druipt af*).

(*stilte*)

Marie1:

Luister Carina, ik heb er niks op tegen dat je hier woont. Maar het gaat gewoon niet. Dat merk je toch zelf ook wel?

(*C antwoordt niet*)

Onze karakters botsen gewoon een beetje... Ik ben eerder een jong, fris en blij type, en jij bent gewoon... (*C kijkt*) jezelf...(?)

Carina:

Je wilt zeggen dat ik die oude doos ben die je dag in dag uit moet verzorgen...

Marie

Maar nee, dat was toch maar bij wijze van spreken... Je gaat veel gelukkiger zijn in dat rusthuis. Je gaat daar ook veel mensen van jouw leeftijdscategorie hebben!

Carina:

Ja, dat ken ik. Een godganse dag Bingo spelen, naar elkaars geklaag luisteren, eten en drinken op de momenten die een ander bepalen, en op de feestdagen: dansen op de liekes van Laura Lynn... Vergeet het!

Marie1:

Euhm, het is heel simpel, je gaat naar een rusthuis en daarmee uit. Als het je niet aanstaat, dan trekt je je plan maar! Maar binnen 5 maanden vlieg je buiten!

Carina:

Maar gij moet niet denken dat ik mij door u ga laten wegjagen hè! Ik ga niet naar een rusthuis, verstaan?! Ge gaat mij niet zot krijgen! En zeker niet rustig!
NIET MET MIJ!

Licht: Black out – Fade in bureau Mw. Lauwers+ rusthuiskamer

SCENE 2:

(*Erik en Carina zitten in het bureau, Carina in een rolstoel*)

Erik:

Allee kben content dat ge zift bijgedraaid. (*C maakt een geluidje*). Het is hier schoon hé... (*C zwijgt*) Ja ja... De bazin komt naar het schijnt direct... Das toch nog al een service hé!

Ja ja...

Mw. Lauwers:

Zo, hier zijn we dan, dus u bent meneer De Vorst, en u bent Carena?

Carina:

Carina!

Mw. Lauwers:

Ach zo... Dat zal dan een typefoutje zijn hé.

Carina:

(*fluisterend tegen E*) En gij wilt dat ik hier nog een lang en gezond leven heb? Ze kunnen niet eens deftig typen!

Erik:

Ja moeder, maar hier en daar een foutje, dat kan niet zoveel kwaad hé... Daar ga je niet van dood hé... Of toch niet direct! (*lacht zenuwachtig*)

Mw. Lauwers:

Zo, dus Carina, zie je er naar uit om hier in te trekken?

Carina:

ENORM!

Erik:

Ja ons moeder, die ziet er al lang naar uit, hoor! Ze kon er niet over zwijgen! Al weken!

Mw. Lauwers:

Aah, dat is goed! Ik denk da we u direct kunnen installeren in uw kamer, u mag mij volgen.

Erik:

Hoor je dat moeder? Wat een luxe! Ze kunnen u hier al direct installeren in uw kamer, en we mogen ze volgen!

Carina:

Ik zit nu misschien in een rusthuis, maar ik ben nog niet doof hé jongen!

Erik:

Nee dat is waar, dat is pas voor binnen een paar weken hè...

(*C kijkt kwaad*) Euh zei ik weken? Ik bedoelde uiteraard maanden é...

(*C kijkt terug kwaad*) Euh jaren... Goed, dus uw kamer... (*stapt al weg*)

Carina:

Erik! Erik!! Ik zit hier nog wel hé! Ik kan zelf niet tot daar rijden zenne!

Mw. Lauwers:

Ik zal u wel even voortduwen.

Carina:

Nee, laat maar, ik kan da wel zelf, hoor! (*rijdt weg, M.L. volgt*)

(*In de kamer met 4 bedden*)

Mw. Lauwers:

Zo, we zijn er.

Erik:

Wauw! Ne vetplant! Krijg je die erbij?

Mw. Lauwers:

Jaja, meneer, die zit mee in de prijs inbegrepen.

Erik:

Heb je da gehoord, moeder? Ge krijgt er een vetplant bij!

Carina:

Ja, zeuneke... Een welkomstcadeau nog wel, ik weet met mijn vreugde geen blijf. Ik kan het alleen heel goed verstoppen... Goed, madame Lauwers, dan mag u deze kamer leegmaken en dan kan ik hier intrekken hè.

Mw. Lauwers:

Leegmaken? Hoe bedoelt u "leegmaken"?

Carina:

Ja, die 3 ander troela's hier, ik denk dat je die best wat helpt verhuizen, want anders gaat dat hier nog uren duren!

Mw. Lauwers:

Carina, dat zijn uw nieuwe kamergenoten.

Carina en Erik:

Kamergenoten??

Erik:

Oei oei... Dat... oei oei oei...

Carina:

Erik, ik wist niks van 'kamergenoten'?!

Erik:

Ja moeder, er stond iets in dat contract van een vierpersoonskamer, maar ik wist niet dat die andere 3 personen daar ook echt gingen liggen hè...

Carina:

Ge wist niet, hij wist niet, goh! Hoe is dat nu toch mogelijk?! Uw verstand heb je toch niet van mij gekregen zenne, jongen! En die schone madam van u, die zal daar weer voor niks tussenzitten zeker?

Mw. Lauwers:

Is er een probleem?

Carina:

Ja, er is een probleem, en dat probleem dat is dat ik hier sito presto wegga, euh wegrijd, salu! (*rijdt weg met rolstoel*)

Erik:

(*houdt haar tege*) Moeder, zo erg is dat nu toch niet... Allez, zo maakt een mens nieuw vrienden hè. (*gaat naar de eerste bejaarde die hij tegenkomt*)
(*roept heel luid*) Dag Madame, DAT KAN HIER NOG GEZELLIG WORDEN HÈ!
DAT IS MIJN MOEDER!! ZE HEET CARINA, CA RI NA!

Yvonne:

(*zeer beleefd en rustig*) Goedemorgen, ik ben mevrouw Janssens, maar u mag me Yvonne noemen...

Erik:

(*draait zich terug om*) Dat is Yvonne, moeder...

Carina:

Al is dat moeder Theresa, ik ben hier nog maar 5 minuten en ik heb het hier wel gezien, dus EN AVANT (*rijdt terug weg, E houdt haar tegen*)

Mw. Lauwers:

En hier hebben we Jeanne De Moor! (*draait zich naar E en C en zegt wat stiller*)
Ze beeldt zich vanalles in. Gisteren nog dacht ze dat ze een elfje zag passeren, een elfje!

Jeanne:

Dag Marc, blij dat je me nog eens komt opzoeken!

Mw. Lauwers:

Neen, Jeanne, dat is niet uwe Marc, dat is Erik, de zoon van uw nieuwe kamergenoot!

Jeanne:

Aah... Ik wist niet dat mijne zoon zijn moeder hier kwam wonen...

Mw. Lauwers:

En hier hebben we dan ons Marie sè!

Carina:

Marie?! Allee Erik, dat is hier gedoemd om te mislukken! Ik lig niet samen met iemand die Marie heet! De naam alleen al, terug een seut die mij kan buitenpesten!
Geen denken aan, dus Auf Wiedersehen (*rijdt weer weg, Erik houdt haar tegen*).

Marie2:

Zeg, luister eens treezeke, ik lig hier nu al vijf jaar, en ik lig hier goed. Dus als het u niet aanstaat dan zult ge maar op de gang moeten slapen. Maar ook al heet ik Marie, ik blijf hier, verstaan?

Carina:

Awel mercie!!

Erik:

Voilà sè, nu kent iedereen mekaar, is dat niet gezellig?

Mw. Lauwers:

Ik zal de verzorgende er even bijroepen, dan kunnen we u in uw bed leggen. IRIS!

Carina:

Tiens waarom verbaast mij dat niet, nog een bloem! “De Zonnebloem”, “Iris”, ... Is dat hier een bloementuin, of hoe zit het?

Iris:

*(Komt binnen, en zingt met een Hollands accent)*Goedemorgen, morgen, goededag!

Erik:

(Pikt daarop in en zingt tweede stem) goede morgen, goede morgen... Wow, is dat hier iedere dag zo'n ambiance?

Iris:

Als het aan mij lag wel ja!

Carina:

Oh neen, 't is dan nog een Hollandse ook!

Iris:

Dus u bent de nieuweling? Het groentje? De verse bejaarde? De...

Carina: Ja, dat ben ik ja!

Iris:

En uw naam dat was Carena, klopt?

Carina: CARINA!!

Iris:

Ow, was dat dan een typefout?

Carina:

Nee, ik heb mijn naam onlangs veranderd!

Iris:

Ow, daar zit dan het misverstand! Ook vreemd, op jouw leeftijd je naam nog laten veranderen. Zow, Carina, we zullen je eens lekker in bed stoppen!

Erik:

Moet ik met iets helpen?

Mevrouw Lauwers:

Nee! Nee, nee, bedankt meneer, wij zullen dat wel even doen...

(Mevrouw Lauwers en Iris zetten Carina in bed, Erik voelt zich toch geroepen een handje toe te steken. Mw. Lauwers en Iris nemen Carina professioneel vast, Erik ondersteunt het hoofd.)

Iris:

Zullen we dan maar even wennen aan de nieuwe omgeving? Even acclimatiseren? Even het nieuwe beeld opnemen? Even...

Carina:

Ja, "dat zullen we even doen" *(imiteert Hollands accent)*

Erik:

Moeder, ik zen is terug naar huis naar ons Marie é *(C maakt geluidje)*. Anders zit ze zo lang alleen en ge weet dat ze daar niet zo goed tegen kan hèn.

Mw. Lauwers:

U vindt de weg terug meneer De Vorst?

Erik:

Ja ja, ik zal het wel vinden.

(Mw. Lauwers gaat naar rechts, Erik volgt)

Mw. Lauwers:

Meneer De Vorst, die kant op...

Erik:

Achja, dat overkomt mij nu altijd hèn!

(Mw. Lauwers en E verdwijnen uit de kamer, E naar links, Mw. Lauwers rechts)

Iris:

Zow, kan ik u nog met iets van dienst zijn?

Carina:

Ja, eigenlijk wel. Geef me mijn stok eens, dan kan ik naar het toilet gaan.

Iris:

Ow, sorry, mag niet, kan niet! Ik heb orders gekregen, en uw mag uw bed een tijdje niet meer uit.

Carina:

En waarvoor is dat dan wel goed?

Iris:

Wel, we hebben gehoord dat u een nogal zwakke heup heeft, en na die lange reis tot hier moet je minstens 2 uurtjes rusten!

Carina:

Maar, ik moet plassen! Wat moet ik dan doen?!

Iris:

Daar hebben we een oplossing voor hoor! (*haalt onder het bed*) DE BEDPAN OP (*met een grote glimlach*)!

Carina:

Nee, hè! Dat meent u toch niet?!

Iris:

Kom kom, niet zo flauw!

Carina:

Laat maar al!

Iris:

Ow... Is de behoefte dan al weg? Dat is even gemakkelijk! (*gaat weer weg*)

SCENE 3:

(*stilte*)

Yvonne: Jaja...

Marie2: Hmm...

Jeanne:

Hee een elfje...

Yvonne:

Zeg eens Carina, van waar kom jij precies?

Carina:

(*bitsig*) Van bij onzen Erik!

Yvonne:

Ach zo...

Jeanne:

Zie daar, (*wijst in het publiek*) een clown!

Carina:

Kom hè zeg, ik heb er echt genoeg van! Waar is hier ergens mijn tv?

Yvonne:

Wat bedoel je? Uw tv?

Carina:

Ja, mijn tv? Je gaat me toch niet zeggen dat er hier geen is?

Marie2:

Natuurlijk heb je hier een tv. (*haalt afstandsbediening uit haar nachtkastje*) Die van ons!

Carina:

Ja maar, da gaat niet zomaar hè! Kom, geef die afstandsbediening hier, dan kan ik THUIS opzetten.

Marie2:

Niks daarvan! Wij zetten die 's middags nooit aan!

Jeanne:

Ochot! (*iedereen kijkt*) er passeerde juist 5 nonnetjes, niet gezien?

(*gezucht*)

Carina:

Bon, dan bel ik onze Luc, die zal me hier wel gauw weghalen! Waar is mijn telefoon?

Yvonne:

Wat bedoel je? Uw telefoon?

Carina:

Ja, mijn telefoon... Het is niet waar hè... Hier is er toch één?

Marie2:

Tuurlijk, hier op mijn nachtkastje. Dus als je wil bellen, dan mag je dat hier komen doen!

Carina:

Zeg hoor eens poppemie, ik wil in alle rust en kalmte naar mijn zoon bellen en niet daar waar 3 demente bejaarden bijzitten.

Jeanne:

(*lacht*) Dementen...

Marie2:

Tjha, dan maar geen telefoon (*gooit de telefoon in haar nachtkastje*)

Carina:

Oooh! ZUSTER!!! ZUSTER IRIS!!!

Iris:

Hoor ik men naam?

Carina:

Ja, zuster, ik wil bellen naar mijn zoon, maar ik mag de telefoon van die heks daar niet gebruiken.

Iris:

Ow... Nou das niet zo best... Waarom gebruikt u dan niet gewoon uw eigen toestel? Dat belt toch veel gemakkelijker?

Carina:

Mijn eigen toestel... Ik heb toch geen eigen... *(kijkt in het nachtkastje en haalt de telefoon eruit)*

Iris:

Zow, dat is weer opgelost, weer uitgeklaard, weer gefikst, weer...

Carina:

Ja, dank u zuster! *(Marie en Yvonne lachen)*
(Carina toetst een nummer in)

Luc, Luc 't is uw moeke hier hé... Uw moeke! Carina! Ja, zeg Lucske, ge moet voor mij is iets doen jongen...

Licht: *Fade out – Fade in huiskamer*

SCENE 4:

Geluid: *Deurbellen*

(Erik doet de deur open, Luc komt binnen)

Luc:

Zijt gij ni beschaamd? Uw eigen moeder zoiets aandoen?! Dat doet ge toch niet Erik! Het is gewoon een schande! Ik ken u al heel lang hé broerke, maar zoiets lafs heb ik u nog nooit weten doen! Kunt gij wel slapen 's nachts? Schaamt gij u niet zo hard dat ge geen oog dicht meer kunt doen? Ge zou het zelf eens moeten meemaken, dan zult ge wel anders piepen hè! Maar nee, daar denkt meneer niet aan! Meneer denkt enkel en alleen aan zijn eigen comfort! En dat van een ander *(doet teken)*!

Erik:

(droog) Dag Luc. Alles goed met u?

Luc:

Nee, niet alles goed me mij! Ik heb telefoon gekregen van ons moeder!

Erik:

Aah, hoe ist met haar?

Luc:

Erik, jonge, kunt ge da zelf niet raden?

Erik:

Jaa, ze is gelukkig daar hè.

Luc:

Nee, Erik! Nee, ze is niet gelukkig daar, en waarom is ze niet gelukkig? Omdat gij haar in de steek hebt gelaten!

Erik: Oei?

Luc:

Ja, en me een doodgewone “oei” kom je er deze keer niet vanaf hoor! Ik zal er persoonlijk voor zorgen...

Marie1:

Zeg zeg, wat is dat hier allemaal?

Luc:

Aah! Madame Marie! Over u heb ik ook het één en ander gehoord hè!

Marie1:

Wat is er hier aan de hand?

Erik:

Wel Marieke, om het kort samen te vatten: Onze Luc is wat geïrriteerd over het feit dat ons moeke in een bejaardentehuis woont.

Marie1:

En wat hebt gij daar op tegen, vriendeke?

Luc:

Wel, ik heb daarop tegen dat mijn moeder zich ongelukkig voelt en dat ze helemaal niet goed kan opschieten met die andere bejaarden!

Marie1:

Ik denk dat de fout daarvan eerder bij uw “moeke” ligt dan bij die andere bewoonsters! En als ge dat toch zo erg vindt, waarom neemt ge ze dan zelf niet in huis?!

Erik: Aah!

Luc:

(wordt een beetje zenuwachtig) Dat gaat nu eenmaal niet... Ons euhm... ons huisje is te klein...

Marie1:

Zwans nu ni hé Luc! Uw huis is 3 keer zo groot als dat van ons! Om uw huis te bouwen moesten ze speciale bakstenen halen uit Amerika! Ge hebt potverdorie een Jacuzzi met een diameter van 2,5meter en een ingegraven zwembad van 10meter op 3! Dus ge gaat me niet zeggen dat uw moeke daar niet bij kan hé! Desnoods laat ge ze maar in dat ingegraven zwembad slapen! Allee, als al uw maîtressen daar nog niet liggen!

Erik:

Allez Marie... Toch niet in het zwembad.

Marie1:

Erik, het is toch waar! Carina is geen simpel mens! Wat zeg ik, ze is een tang van een wijf! Dus als Lucieluc geen zin heeft om ze in huis te nemen, waarom zouden wij dan in zo'n miserie moeten leven?

Luc:

(*stilte*) Als het zo zit... Erik, als ge maar weet dat ik er persoonlijk voor zal zorgen dat ge uit haar testament geschrapt wordt hè!

Erik:

Ge doet maar, die erfenis interesseert mij niet!

Marie1:

Erik, zeg zo'n dingen niet!

(*L stormt het huis uit*)

(*kreet*) Op zo'n dagen zou ik echt bij mijn moeder willen zijn...

Erik:

Hoe? Je hebt uw moeder toch al 10 jaar niet meer gezien, sinds die ruzie? Ge hebt toen nog heel duidelijk gezegd dat je ze...

Marie1:

Ik weet wat ik toen heb gezegd! Och! Soms vraag ik mij waarom ik u nooit op straat zet!

Licht: Fade out – Fade in bureau Mw. Lauwers+rusthuiskamer

SCENE 5:

(*terug in rusthuis, kantoor Mw. Lauwers*)

Geluid: "Klop Klop"

Mw. Lauwers:

Binnen! (*Nancy komt binnen*)

Dag Nancy, ik heb een opdracht voor u. Carina Truyens uit kamer 313 zou vandaag nog haar griepsput moeten hebben. Jij mag die geven.

Nancy:

Ik MAG die geven?! Dus ik MAG ook weigeren?

Mw. Lauwers:

Weigeren? Hoezo?

Nancy:

Tjha, als u zegt dat ik die spuit MAG geven, waarom zou ik dat dan niet MOGEN weigeren te doen?

Mw. Lauwers:

Goed, Nancy, je hebt je punt gemaakt, je MOET de spuit gaan geven...
(*stilte*)

Nancy:

Wablief?

Mw. Lauwers:

Ja, je hebt me goed verstaan: je MOET de spuit gaan geven!

Nancy:

Luister eens mevrouw, ik weet niet wat voor opvoeding u heeft gehad thuis, maar bij ons thuis zeiden ze ALSTUBLIEF als ze iets vroegen aan de andere, dus ik geef geen enkele spuit voor u de elementaire beleefdheid heeft kunnen opbrengen om toch tenminste alstublieft te zeggen, en anders kan u die spuit zelf gaan steken, dus wat zal het worden?!

Mw. Lauwers:

Goed Nancy, oké, je hebt opnieuw je punt gemaakt... Geachte Nancy, zou u alstublieft zo vriendelijk willen zijn om heden de dag in ons rustenverzorgingstehuis een griepspuit toe te dienen aan onze geliefde patiënt Carina?
(*stilte*)

Nancy:

Ik vind nu wel dat u nogal uit de hoogte begint te doen, hoor, het is niet omdat u onze bazin bent, dat...

Mw. Lauwers: NANCY!!

Nancy:

Oké, oké, ik ben al weg!

(*in de kamer, Carina aan de telefoon*)

Carina:

Ja, Luc, toch bedankt voor de moeite! (*legt de hoorn weer neer*)

Nancy:

(*verveeld*) Goedemiddag, ik ben verpleegkundige Nancy en vandaag is mij gezegd dat ik deze griepspuit MAG geven aan een zekere Carina Truyens, wie is Carina Truyens?

Carina:

Euh, ik, maar die griepspuit, die heb ik niet besteld hoor!

Nancy:

Pardon? U denkt dus dat wij hier werken met bestellingen? Luister eens hier, juffrouw, ik ben een verpleegkundige en geen dienstertje uit één of ander ordinair café, dus als u denkt dat u hier alles gewoon op bestelling gaat krijgen, denk dan maar rap wat anders!

Ik zal zelf meer zeggen, die griepspuit die kan u op uw buik schrijven, als u denkt dat ik graag met mijn voeten laat spelen...! (*gaat weer naar buiten*¹)

Carina:

Heb ik nu iets fouts gezegd?

Yvonne:

Maar nee, dat is verpleegster Nancy, zeer snel op haar teentjes getrapt! Als je ook maar één negatief woord in de richting van haar beroep zegt dan is ze meteen boos!

Marie2:

Maar ja, het ligt er natuurlijk ook aan wie het zegt hè. Van mij kan Nancy bijvoorbeeld heel veel verdragen!

Carina: Dus het is weer allemaal mijn schuld?

Marie2: Zwijgt toch gewoon.

Carina:

Ik begin dat echt wel een beetje beu te worden dat ik hier altijd van alles word beschuldigd! Ik zou veel liever bij mijn Erik zitten.

Marie2:

Maar dat gaat niet hè! En dat heb je nu eenmaal zelf uitgelokt! Als het aan mij lag, dan zaten we hier nu nog met Marianne!

...

Carina:

Wie is Marianne?

Yvonne:

Marianne is... Marianne lag vroeger in het bed waar jij nu ligt... Samen hebben we hier 5 jaar gelegen... En sinds de dood van Marianne is Jeanne ook niet meer dezelfde...

Jeanne:

Marianne... Marianne...

Carina:

Ach ja, zo gaat dat nu eenmaal in rusthuizen hè! Mensen komen mensen gaan. Mensen komen nog gezond en wel binnen, maar mensen gaan tussen houten planken weer buiten.

Vroeg of laat moeten we er allemaal eens aan, hoor!

Marie2:

Als het aan mij lag was dat bij u eerder vroeg dan laat!

Carina:

Zeg, beleefd blijven hè suselut! Als onze Luc hier was...

¹ Nancy gaat naar rechts, vanuit de zaal bekeken. Mw. Lauwers gaat pas uit haar kantoor weg als Nancy gepasseerd is.

Marie 2:

Uwe Luc? Tiens heb jij kinderen? Ach ja, die droes die u hier is komen deponeren! Maar, die hebben we toch niet meer gezien hè, sindsdien? En was dat niet 'onzen Erik'? Dus je hebt nóg een zoon die u compleet vergeet! Dat noem ik pas kunnen! Het zo bond maken dat uw twee 'zeunekes' u niet meer willen kennen!

Yvonne:

Marie!! Jij moet veel zeggen!

Carina:

Houd uw mond Yvonne!! Ik kan mezelf gerust verdedigen! Ik heb daar geen halve demente voor nodig, ik...

(De drie bejaarden praten door elkaar, Marie2 heel hevig, Yvonne kalmerend, Carina even hevig als Marie2, Jeanne zingt ondertussen "Halve demente - halve demente - halve demente,..." Steeds stiller en stiller)

Licht: Fade out – Fade in bureau alleen

SCENE 6:

(In het bureau van Mw. Lauwers, telefoon gaat, Nancy komt na een tijd binnen, ziet dat Mw. Lauwers er niet is, dus besluit de telefoon op te nemen)

Nancy:

Hallo? Ja, Sarah, zeg het eens, hoe gaat het daar op het secretariaat? Ja, stel u voor zeg, nee hoor, mevrouw Lauwers is er niet momenteel, kan ik u ergens mee helpen? *(zet zich in de bureaustoel, met de rug naar de deur en haar voeten op het bureau. Ellen De Graaf komt binnen in het kantoor)*

Ellen:

Hallo, ik ben Ellen De Graaf, ik ben palliatief hulpverlener. Klopt het dat er iemand op uw gang stervende is?

Nancy:

(aan de telefoon) Ja, natuurlijk.

Ellen:

Zo, en wie is dat?

Nancy: *(nog steeds aan de telefoon)*

Dat is Carina Truyens, die ligt op gang 4, kamer 12.

Ellen:

Ok, dank u!

Nancy:

Heb je daar genoeg informatie mee Sarah?... Nee, meer opnames zijn er deze week niet geweest, maar deze opname was er 10 waard! Graag gedaan! Dag Sarah!

Licht: Fade in rusthuiskamer

(terug in de kamer)

Ellen:

Goedemiddag... Wie van jullie hier is Carina?

Carina:

Dat ben ik...

Ellen:

Dag mevrouw, ik kom eens met u praten... U weet waarschijnlijk ook wel waarom ik hier ben?

Carina:

(Kijkt naar Marie)

Ja, ik denk dat ik het al weet! Luister, ik kan daar ook niet aan doen hè!

Ellen:

Natuurlijk niet! Dat is de wil van God.

Carina:

De wil van god? Euh, goh ja als u dat zo diepzinnig wil bekijken. Maar dan is die mij toch niet goe gunstig gestemd, zenne.

Ellen:

Men kan de zaak niet diep genoeg bekijken, mevrouw Truyens...

Carina:

Wel, daar ben ik het mee eens! Van mij mag dat snel genoeg gedaan zijn! Hoe rapper, hoe liever!

Ellen:

Mevrouw Truyens, zeg zo'n dingen toch niet...

Carina:

Allez, madammeke, je moest eens weten hoe hard zij hier tegen mij tekeer gaan! Ik kan dat niet meer aan! En dan nog dat gestoef over die madam die hier voor mij is doodgegaan.

Ellen:

(tegen de kamergenoten) Hoe durven jullie?

Carina:

Inderdaad, ik vind eigenlijk hè, dat ik het hier lang genoeg heb uitgehouden, ik wil weg van hier naar ergens waar het veel beter is!

Ellen:

En ik ben ervan overtuigd, mevrouw, dat u naar daar gaat waar men u goed zal opvangen...

Carina:

Ah, mag ik verhuizen??

Ellen:

Wel, als u dat zo ziet, ja, dan ben ik er zeker van overtuigd dat u zal verhuizen... Naar een beter oord!

Carina:

Goh, dat klinkt goed!

Ellen:

Mevrouw Truyens, ik ken weinig mensen die zó moedig zijn! Ondanks uw zware strijd zo waardig en opgewekt blijven, zo positief! En dat op uw sterfbed!

Carina:

Ja... Sterfbed??

Marie2:

Oeioei, is er goed nieuws waar wij nog niet van weten?

Carina:

Ik lig helemaal niet op mijn sterfbed!

Ellen:

Mevrouw, ontkenning helpt de zaak ook niet vooruit hè!

Carina:

Zeg, is iedereen hier zot geworden?! Of zetten jullie een krachtiger wapen in om mij zot te krijgen? Hadden jullie door dat het anders niet zou lukken? Denk maar niet dat dit zal lukken!

Iris:

Wat gebeurt er?

Ellen:

Ik zit midden in een zwaar gesprek met mevrouw Truyens. Mevrouw zit kennelijk nog in de fase van de ontkenning. Ziet u, ze wil maar niet accepteren dat zij stervende is...

Iris:

Wablief? Hoe komt het dat ik dat niet wist? Oow, Carina! Dat het zo snel zou gaan! Oow, Carina, dat vind ik zo sneu! Het zijn altijd de goede mensen die 't eerst moeten gaan! Ow wat naar! Kom hier, meid! (*knuffelt Carina*)

Carina:

Wat krijg jij nu ineens? Kom, ga van mij af, ik ben niet stervende! En als ik het wel was zou een knuffelende Hollandse wel 't laatste zijn wat ik wilde!

Nancy:

Dag allemaal, hoe gaat het hi... (*ziet de situatie, Ellen die staat te kijken naar Iris, die hevig Carina knuffelt en Yvonne en Marie die lachen*)

Wat is dat hier allemaal? (*tegen ellen:*) wie bent u?

Ellen:

U heeft mij toch daarjuist ontmoet in het bureau? U zat nog te telefoneren met uw voeten op het bureau. Ik ben Ellen, van stervensbegeleiding en ik kom een praten met Carina...

Nancy:

Stervensbegeleiding? Carina is toch niet stervende?

Carina:

Dank u! Eindelijk iemand met gezond verstand! 't Mag dan wel een slecht karakter zijn, ze denkt tenminste na!

Nancy:

Krankzinnig, dat wel... En ongelooflijk moeilijk en een veel te grote mond. Maar stervende nog niet hoor!

Marie2:

Dat noem ik nu eens het toppunt van valse hoop geven!

Nancy:

Komaan, Iris jij gaat eerst een koffie drinken in de cafetaria en stop met dat gesnif! Ellen jij maakt dat je van onze gang weg bent en informeer je in het vervolg aan het secretariaat voor je willekeurig een gang komt binnenvallen!

(gaan alle drie de kamer uit, Iris naar links, Ellen naar links, Nancy naar rechts)

Licht: *Fade out – Fade in huiskamer*

SCENE 7:

(In de huiskamer van Erik)

Geluid: *Deurbel*

Marie1:

Ik doe wel open!

Geluid: *Deur*

Mw. Lauwers:

Mevrouw De Vorst, ik hoop dat ik niet stoort?

Marie1:

Neen, dat niet, maar wie bent u?

Mw. Lauwers:

Ach, excuseert u mij, ik ben mevrouw Lauwers, directrice van rusthuis "De Zonnebloem".

Marie1:

Ach zo, ERIK! KOM EENS! Erik! Allee komaan jongen! Gebruik uw benen nu eens voor één keer voor iets anders dan op de bank te liggen!

Erik:

Jaja, ik ben er. Mevrouw Lauwers! Er is toch niets met ons ma?

Marie1:

Was dat maar waar...

Mw. Lauwers:

Nenee, meneer De Vorst, alles is in orde... Of eigenlijk niet...

(zetten zich aan tafel)

Ik maak me zorgen over de relatie tussen Mw. Truyens en haar kamergenoten.

Marie1:

Laat me raden... Ze maakt met iedereen ruzie, ze zet het personeel tegen elkaar op en ze denkt dat ze op hotel zit en alles voor het zeggen heeft?

Mw. Lauwers:

Wel ja, het lijkt me dat haar karakter niet samengaat met dat van haar kamergenoten...

Marie1:

Tiens, gaat dat over Carina Truyens? De Carina die wij kennen? Dat hadden we nu nooit verwacht, hè Erik?? *(duidelijk sarcastisch)*

Erik:

Allez, Marie, het heeft toch ook nooit geklikt tussen u en ons ma? Jullie hadden constant meningsverschilletjes. Daarom woont ze nu toch in “De Zonnebloem”?

Marie1:

Oh Erik, jij hebt dringend eens een les in sarcasme nodig hoor!

Mw. Lauwers:

Meneer en mevrouw De Vorst, u moet begrijpen dat dit voor Mevrouw Truyens absoluut geen aangename situatie is... En eerlijk gezegd, ik denk dat het de situatie niet echt verbetert dat ze geen bezoek krijgt van haar familie.

We hebben haar andere zoon, Luc, al gebeld en die is van plan om zo snel mogelijk een bezoekje te brengen. Daarom zou ik aan jullie hetzelfde willen vragen. Enkele keren per week is al voldoende. Maar goed, dit gezegd zijnde zal ik uw tijd niet langer in beslag nemen. Mevrouw De Vorst, het was aangenaam u te ontmoeten. Ik vind de weg wel...

Marie1:

Wat een lef! Die komt hier zomaar even binnenvallen en ons bevelen om die verbitterde zuurpruim op te zoeken! Die weet zeker niet wat Carina ons allemaal heeft aangedaan? Wat voor een lastig en vreselijk mens dat was? Of zij nu nog leeft of al halfdood is, het maakt me niets uit!

Erik: *(blijft Marie aanstaren)*

Marie1:

Wat? Ik zei toch HALFdood?! (*stapt kwaad weg*)

Licht: Fade out – Fade in rusthuiskamer+bureau

SCENE 8:

(*Terug in de kamer, Vicky komt binnen met radio, heeft handtas altijd bij zich, juwelen aan*)

Vicky:

Oh my god, wat een saaie boel hier! Dag allemaal! Ik ben Vicky en ik ben een stagiaire ergotherapeut. En mijn activiteit voor deze morgen is... Schminken!!! (*Stilte*) Dat is toch kei leuk? Elkaars nagels lakken, elkaars haar mooi maken, elkaar...

Carina:

Elkaar levend opvreten? Dat doen we nu al!

Marie2:

Dat is een heel goed plan Vicky! Zal ik Carina's haar wel doen! Mag dat een broske worden Carina?

Yvonne:

Juffrouw, ik denk toch niet dat dat zo'n goed idee is hoor...

Vicky:

Oh my god, al een chance dat ik een plan B heb...

En plan B is: Karaokeeeee (*duwt op Play, er klinkt een aankondigend muziekje*).

Goed, dames. Laten we beginnen. Hebben jullie een voorstel voor een nummer?

Marie2: Ja, wacht hoe heet dat liedje ook al weer?

Vicky:

Niemand een suggestie? Oké, dan stel ik voor dat we beginnen met een Antwerps liedje: "Zie ik de lichtjes van de Schelde".

Carina:

Misschien dat ik beter met een solo begin! Music maestro!

(*Carina zingt in vol ornaat mee*)

Vicky:

Oh my god, dat was kei goe! Dat was écht zo sensationeel, of zoiets... Wie volgt?

Marie2:

Sta me toe... Heeft u toevallig... (*fluistert*)

Vicky:

Absoluut!

(*M2 zingt ruig mee*)

Marie2:

(tegen Carina) Dat is heel wat beter als uw “Zie ik de lichtjes van de Schelde”, niet waar?

Vicky:

Oh my god, het gaat hier totaal niet om te winnen. Gewoon een beetje elkaar beter leren kennen en ons wat amuseren. Ik stel ik voor om nog één gezamenlijk nummer te brengen dat er hier toch een beetje ambiance in et spel komt! Iemand een ideetje?

Carina en Marie2:

“Chérie van Eddy Wally” (*kijken verbaasd naar elkaar*)

Marie2:

Ben jij ook fan van Eddy Wally?

Carina:

Och kindje, ik heb het begin van zijn carrière gekend!

Marie2:

Hmm, dan is er toch één positief punt aan u...

(*Vicky zet muziek op en op de muziek neemt ze afscheid, ze gaat naar rechts!*)

Yvonne:

Zeg, vonden jullie nu ook niet dat er iets mankeerde aan dat kind?

Marie2:

Oh my god nee, waar haal je dat vandaan? (*lachen*)

Carina:

Zeg Marie, je was wel héél geïnteresseerd in de handtas van die stagiaire hè.

Marie2:

Wat wil je daarmee zeggen? Ik keek helemaal niet geïnteresseerd... Och zo, wil je nu zeggen dat ik zelf geen handtas kan kopen? Dat ik er één wil pikken? Nu heb je al veel stomme dingen gezegd hé Carina, maar...

Yvonne:

Marie, ik moet nu wel zeggen, je keek nogal raar naar die handtas... Misschien was het onbewust hè, maar ik heb het ook wel gezien...

Marie2:

En sinds wanneer kies jij de kant van Carina?

Yvonne:

Ik kies helemaal geen kant, ik wil gewoon zeggen...

Marie2:

Misschien is het het beste als je gewoon zwijgt!

Carina:

Zeg, een beetje minder kan ook hè!

Marie2:

(tegen Carina) Ben je nu tevreden? Nu is het ook al ruzie tussen Yvonne en mij!
Bedankt hoor!

Jeanne:

Kijk!!! *(iedereen kijkt)* Wat een mooi elfje!

Marie2:

Jeanne! Hier zitten helemaal geen elfjes!

Iris:

(komt binnen, verkleed als elfje) Zow, hier zijn we weer!

Jeanne:

Zie je wel dat hier elfjes zitten!

Iris:

Ik kom eens horen of jullie meedoen aan de verkleedwedstrijd!

Carina:

Verkleedwedstrijd?

Iris:

Ja, ieder jaar doen we een verkleedwedstrijd. Iedereen mag zich als iets verkleden en het personeel mag dan beslissen wie het mooist verkleed is!

Carina:

Pff, als jullie denken dat ik me zo belachelijk ga maken...

Marie2:

Natuurlijk, het is nooit leuk om te verliezen, hè...

Carina:

Verliezen? Wie spreekt er hier over verliezen? Iris, schrijf mij maar in!

Marie2:

Mij ook!

(I gaat naar kantoor Mw. Lauwers)

SCENE 9:

(briefing)

Mw. Lauwers:

Aah, Iris je bent er, dan kunnen we beginnen brieven. Iets te melden?

Nancy:

Buiten de onbeschoftheid van die Carina Truyens, niet veel nee!

Iris:

Carina Truyens? Das een schatje! Een beetje knorrig, dat wel, maar een prima mensje hoor!

Vicky:

Volgens mij heeft ze ook wat probleempjes met Marie.

Nancy:

Ja dat is duidelijk! Tjha, Marie... Ze heeft het ook niet gemakkelijk hè... Al 10 jaar haar dochter niet meer gezien, en dat gewoon door een stomme ruzie... Moet verschrikkelijk zijn...

Iris: Ja, maar ik heb gehoord dat er geld mee gemoeid was!

Mw. Lauwers:

Zullen we ons aan de feiten houden? En kunnen we alstublieft ook bij de zaak blijven? We hebben nog werk genoeg! Goed, we zullen ze toch in het oog moeten houden hoor... Hoe vlot de verkleedwedstrijd?

Iris:

Prima! Ik heb al aardig wat inschrijvingen en ook Marie en Carina hebben beslist zich te verkleeden!

Mw. Lauwers:

Zozo, hoe heb je hen zo ver gekregen?

Iris:

Een beetje de competitiedrang opwekken was genoeg hoor, ze waren direct verkocht! Ja je moet weten hoe je zulke dametjes moet aanpakken. Ik zei tegen Carina, of nee wacht, ik zei eerst tegen Marie...

Mw. Lauwers:

Ik ben echt benieuwd in wat ze zich gaan verkleeden...

Vicky:

Zeg, hoe laat is het?

Mw. Lauwers:

3 uur, waarom?

Vicky:

Oh my god! ... Tis koffiepauze!

Licht : Black Out

PAUZE

Licht: Fade in rusthuiskamer+bureau

SCENE 10:

(terug in de kamer, C en M2 zijn allebei verkleed in een heks (hebben allebei een heksenhoed op en een pukkel op de neus), kijken verschillende kant op, Mw. Lauwers en Iris komen de kamer binnen)

Iris:

Zow zow, hier hebben twee mensen zich ingeschreven, Carina en Marie, laten we eens kijken... *(ziet de twee "heksen")* Oei...

Marie2:

Ja, OEI! Ik had het perfecte idee om me als heks te verkleeden, tot zij hier met het idee kwam om zich OOK als heks te verkleeden!

Carina:

Pardon?! Alsof jij dat idee als eerste had! Vanaf het moment dat Iris over die verkleedwedstrijd begon had ik direct het idee om als heks te gaan! Ik heb mij tenminste moeten vermommen! Jij moest alleen een hoed opzetten, en uw neus wat camoufleren, want geen enkele heks heeft zo'n groot geval!

Marie2:

(staart naar Carina, zonder iets te zeggen, lange stilte)
Is het nodig dat ik antwoord?

Jeanne:

Is dat nu bijna gedaan zeg! Ik heb er écht genoeg van hè! Al dagenlang zitten jullie op elkaar te vitten, commentaar te geven, elkaar uit te dagen,... Ik ben dat beu hè! Ik heb heel mijn leven gespaard om een goede oude dag te hebben en om hier in vrede te kunnen leven, en wat doen jullie? Alles verbrodden omdat jullie elkaar het daglicht niet gunnen! Als jullie echt niet zonder geruzie kunnen, ga dan maar gauw ergens anders de laatste jaren van jullie leven verslijten maar niet in mijn bijzijn, is dat goed verstaan?

... (iedereen is met verstomming geslagen)

Heey kijk, twee heksen!

(iedereen terug naar het gesprek)

Iris:

Nou, Jeanne heeft wel gelijk hè!

Mw. Lauwers:

Jullie zijn volwassen genoeg om jullie ruzie zelf op te lossen! We laten jullie even alleen...

(verlaten de kamer (naar links), Marie en Carina zetten heksenhoed af, en vegen de geschminkte puisten eraf)

Yvonne:

Zeg, als we nu eens, om wat sfeer op te bouwen een woordspelletje doen? Je moet altijd een woord vinden met de laatste letter van het vorige woord...

Ik begin: Euhm... Eens kijken hè... IK

Marie2: KAN

Carina: NIET

Yvonne: TEGEN

Jeanne: *(doet alsof er iemand passeert)* NUDISTEN

Yvonne:

Kijk eens hoe tof! Een ander spelletje! Raad het woord... Euhm... Het is aanwezig in deze kamer, het is zeer vettig en we hebben het moeten aanvaarden zonder het te willen.

Marie2:

CARINA!

Yvonne: Nee, de vetplant!

Carina:

Allee we zijn weer vertrokken. Ze heeft het toch 2minuten volgehouden. Constant zitten vitten! Dat is alles wat jij kan, is het niet?

Yvonne:

We zullen maar stoppen met de taalspelletjes, zeker?

SCENE 11:

Christa:

Dag iedereen!

Carina:

En wie is dit nu weer?

Christa:

Ik ben Christa, de kinesiste. Ik kom iedere dag zo een beetje bewegingsoefeningen doen, zodat die spiertjes van jullie niet verslappen hè (knijpt in de biceps van Carina)!

Carina:

Auw zeg!

Marie2:

Spiertjes? Je hebt mijn biceps nog niet goed bekeken zeker! Ik kon vroeger minstens 100 keer achter elkaar pompen!

Carina:

Amai, dat is nu ook wel lang verleden tijd precies!

Yvonne:

Niet opnieuw ruzie beginnen maken hè!

Christa:

Ik stel voor dat jullie allemaal even rechtstaan, zodat we beter kunnen bewegen!

Carina:

Zeg dingske, zijn die oefeningen verplicht?

Marie2:

Oei oei, madame krijgt al schrik! Ben je een beetje bang dat je door uw knietjes zult zakken?

Carina:

Dat zullen we nog wel eens zien!

(Carina stapt toch dan maar uit bed)

Christa:

Ok, doe mij maar na!

(Jeanne doet niet mee, staat gewoon recht en staart voor zich uit)

(doen de oefeningen)

Christa:

Ok, dat is wel genoeg voor vandaag! Rust maar goed uit! Maar denk eraan, morgen terug een beetje oefeningetjes en dan terug allemaal actief hè! *(gaat weg naar links)*

Mevrouw Lauwers:

(groet Christa terwijl ze binnenkomt van links) Dag allemaal, degene die willen mogen naar de refter komen, daar wordt nu bingo gespeeld!

Yvonne:

Marie, doe je mee? 't Zal uw zinnen wat verzetten. En we mogen toch eens lachen, niet waar?

Marie2:

Achja, waarom niet... Dan ben ik hier tenminste weg.

(Yvonne neemt Jeanne aan de arm mee. Carina blijft helemaal alleen over in de kamer)

Carina:

Dat is pas sociaal! Ze vragen mij niet eens mee! Ach ja, dan kan ik ondertussen eens rustig naar de televisie kijken! *(wil juist uit haar bed stappen om de afstandsbediening uit het nachtkastje van Marie te nemen als Milena binnenkomt)*. Euh, hallo, zou u even uit dat nachtkastje daar de afstandsbediening willen nemen alstublieft?

Milena: *(in gebrekkig Engels)*

What you say?

Carina:

Verdorie, het is een Franse! Komaan Carina, laat uwen talenknobbel werken! Euh, you take out for me there the afstandsbediening?

Milena:

What you say?

Carina:

Zeg, ze kent haar eigen taal dan toch niet goed hè!

Milena:

(Zegt iets in het Russisch)

Carina: Euh, what you say?

Milena:

(Praat gefrustreerd en opgejaagd Russisch, steekt een hele tirade af en verlaat boos de kamer)

Carina:

Jawadde! Dat komt mij hier een beetje uitmaken! Daar moet eens mens nu oud voor geworden zijn, om eerst beledigd te worden door een nieuwe kamergenote en dan door één of andere Franse kuisvrouw!

SCENE 12:

(Yana komt binnen)

Carina: Hela! Wie zijde gij?

Yana:

Euhm, Yana Nelissen.

Carina:

Taal?

Yana:

Nederlands, natuurlijk.

Carina:

Dan ist goed, komt maar binnen meiske. Zeg het eens, wat brengt u naar zo'n muf kot als hier?

Yana:

Ik kom gewoon de kranten van vandaag brengen... Maar ik zie dat hier niemand is...?

Carina:

De rest van de bende is gaan bingo spelen in de refter. U mag mij de Gazet van Antwerpen geven.

Yana:

Heeft u die op voorhand besteld?

Carina:

Besteld? Moet je zo'n krant bestellen?

Yana:

Ja, het spijt mij. Ik heb hier één exemplaar nog van de Gazet van Antwerpen, maar die is voor Marie De Becker.

Carina:

Juist, ja, Marie heeft me daarover iets verteld... En ze vroeg mij of ik die krant wou aannemen, terwijl zij even weg was.

Yana:

Ooh, dat is lief van u! Dat pakt mij nu sè, zo een hechte vriendschap op oudere leeftijd. Alsjeblieft, hier is ze. Vergeet ze niet af te geven hè!

Carina:

Nee hoor, dingske, ik geef ze direct als ze hier aankomt... *(als Yana weg is...)*
Ze denken nu toch niet dat ik mijn krantje ga afgeven? Gekregen is gekregen, ze had maar niet moeten gaan "Bingo" spelen!
(leest de krant, Luc komt binnen met zijn vriendin Els Vrokens)
Lucske!

Luc:

Moeder.

Carina:

Ooh! En mijn favoriete schoondochter is er ook bij! Dag Karentje! Of was het Monique? Euhm Greta? Leen?

Els:

Het is Els.

Carina:

Juist, ja, Elske. Zeg zet u even!

Luc:

Nee nee, moeder, daar heb ik geen tijd voor.

Els:

En ik geen zin...

Luc:

Els, we hebben dit al besproken hè! Gij kwam even mee naar ons moe, en dan kreeg je die mooie diamant!
(stilte)

Carina:

Ja, zeg, toch tof dat je me eens komt opzoeken hè jongen!

Luc:

Ja, heel tof hè moeder. *(Lees de krant van Carina)*

Nancy:

Carina? Alles onder controle? Aah dag Luc! Wat doe jij hier? Zeg, kom je vanavond nog eens langs? Ik heb u gemist vannacht.

Els:

Luc, wie is die vrouw?

Luc:

Euh, die vrouw ken ik niet... Mevrouw ik heb u nog nooit gezien, dus laat me nu met rust ok? Ik ben hier gewoon op bezoek bij mijn lieve moeder.

Nancy:

Allez, Lucske, gisterenavond al vergeten? En je zei nog dat je het zo leuk vond!

Els:

Jij moest gisterenavond toch overwerken?

Luc:

Els, ik kan dat allemaal uitleggen...

Els:

Ik denk dat dat niet meer nodig is! Salu!

Luc:

Maar Els, wacht toch! Ik heb helemaal niets met dat mens hier! (*Els weg, Luc tegen Nancy*) Waarom zeg je dat nu toch?

Nancy:

Uw verdiende loon! Mij laten staan voor zo'n dom wicht! Wel, oog om oog, tand om tand! Salu! (*gaat naar links*)

Carina:

Lucske toch, hoe heb je dat zo ver laten komen? Allee zet u efkes en vertel het is.

Luc:

Och, ma, houd u daar buiten! (*gaat de kamer uit*)

Hoe dit verder gaat...!?